

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 04/04

Meditaties: Deze viering staat ook online op <https://youtu.be/befLeNdBuQI>

Bij ons is al eens iemand opgestaan uit de doden

Viering met Pasen

door de samenwerkende VPKB-gemeenten Leuven, Mechelen-Noord, Mechelen-Zuid en Vilvoorde

Openingslied: Psalm 118 (NLB 118: 1,6,9)

1. Laat ieder 's Heren goedheid prijzen
zijn liefde duurt in eeuwigheid
Laat, Israël, uw lofzang rijzen
Zijn liefde duurt in eeuwigheid
Dit zij het lied der priesterkoren
Zijn liefde duurt in eeuwigheid
Gij, die den Heer vreest, laat het horen
Zijn liefde duurt in eeuwigheid

6. Des Heren hand is hoog verheven,
des Heren rechterhand is sterk.
Ik zal niet sterven, ik zal leven
en zingen van des Heren werk.
De Heer heeft mij wel zwaar geslagen,
maar niet verlaten in mijn nood,
en zijn genadig welbehagen
gaf mij niet over aan de dood.

9. Dit is de dag, die God deed rijzen
juicht nu met ons en weest verblijd
O God, geef thans uw gunstbewijzen
geef thans het heil door ons verbeid
Gezegend zij de grote koning
die tot ons komt in 's Heren naam
Wij zeeg'nen u uit 's Heren woning,
wij zegenen u al tezaam.

Welkom en bemoediging (Frank Pouliart, Mechelen-Zuid)

Namens de VPKB-kerken van Leuven, Mechelen-Noord en Zuid en Vilvoorde mag ik u van harte welkom heten op deze Paasdienst, waarvan we vorig jaar niet hadden gedacht dat het voor de tweede keer een online-dienst zou zijn. Niettemin mogen we ons verbonden weten door de wonderen van de techniek. Deze dienst is samengesteld door de voorgangers van de vier kerken. Tevens hebben een aantal mensen de gezangen ingezongen onder de kundige leiding van Joop van der Horst, tevens organist, en verder begeleid door enkele strijkers.

Ik wil graag nog een woord van dank uitspreken aan Gijs Bleijenbergh en Heleen Ransijn die instonden voor de opnames en de samenstelling van de dienst, en aan Ernst Veen, die zijn kerk in Leuven twee woensdagen ter beschikking stelde voor de opnames.

Een week lang konden we ter voorbereiding van vandaag tijdens de vesperdiensten luisteren naar het lijdensverhaal en naar muziek en gebed. Nu mogen we samen de Hoogdag van de Opgestane Heer vieren.

Alvorens deze dienst te beginnen maken we het een moment stil in ons hart.

Ook vandaag is onze hulp in naam van de Eeuwige,
die hemel en aarde gemaakt heeft,
die trouw houdt, en niet loslaat wat zijn hand begon.
Genade en vrede zij ons van God onze Vader,
door de opgestane Here Jezus in gemeenschap met de Heilige Geest.
Amen.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 04/04

Lied: Voor mensen die naamloos (NLB 647: 1,3,4)

1. Voor mensen die naamloos,
kwetsbaar en weerloos
door het leven gaan,
ontwaakt hier nieuw leven, wordt kracht gegeven:
wij krijgen een naam.

3. Voor mensen die vragend, wachtend en wakend
door het leven gaan,
weerklinken hier woorden, God wil ons horen:
wij worden verstaan.

4. Voor mensen die hopen, wankel gelovend
door het leven gaan,
herstelt God uit duister Adam in luister:
wij dragen zijn naam

Kyriegebed (ds Jelle Brouwer, Mechelen-Noord)

Laat ons de HEER aanroepen
voor de nood van de wereld
en zijn Naam prijzen
want Zijn barmhartigheid heeft geen einde.

Laat ons bidden.

Heer, onze God,
wij vieren Uw verrijzenis in een wereld
waar zo weinig reden is om feest te vieren,
waar zo veel mensen terneergeslagen zijn
door de lange duur van de lockdown
en de beperkende maatregelen,
en waar zoveel anderen te lijden hebben
onder dreiging, armoede en honger.
En wij bidden: Heer, ontferm U.

Heer, wij horen vandaag de blijde boodschap van Pasen,
van Uw overwinning op de dood,
maar het klinkt vals en ongeloofwaardig
in een wereld waar dagelijks zo velen sterven
door de repressie van hun regering, door de terreur van jihadisten
of ten gevolge van de pandemie.
En wij bidden: Christus, ontferm U.

Heer, help ons om niet de ogen te sluiten voor alle ellende die ons omringt,
maar in dat alles vast te houden aan U, aan uw beloften en uw trouw,
uw liefde voor mensen die sterker is dan de dood;
ons te laten genezen van de angst, op te staan uit de moedeloosheid
en gaande te blijven door de hoop op uw toekomst die alle dingen nieuw zal maken.
En wij bidden: Heer, ontferm U.
Amen.

Gloria: Christus, onze Heer verrees (NLB 624)

De opstanding van Christus zet de wereld in een nieuw licht,
Zijn verrijzenis herschept ons tot nieuwe mensen.
Laat daarom na de stilte van de veertigdagentijd
met des te meer vreugde ons gloria-lied weerklinken,
een lied waarin de paaslach duidelijk hoorbaar wordt.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 04/04

Christus onze Heer verrees, halleluja!
Heil'ge dag na angst en vrees, halleluja!
Die ten dode ging aan 't kruis, halleluja!
Bracht ons in Gods vrijheid thuis, halleluja!

Prijs nu Christus in ons lied, halleluja!
Die in heerlijkheid gebiedt, halleluja!
Die aanvaardde kruis en graf, halleluja!
Dat Hij zondaars 't leven gaf, halleluja!

Maar zijn lijden en zijn strijd, halleluja!
Heeft verzoening ons bereid, halleluja!
Nu is Hij der heem'len Heer, halleluja!
Eng'len juub'len hem ter eer, halleluja!

Voor de kinderen: Willem vertelt Bobo over Pasen

Paasevangelie: Johannes 20:1-18 (Gijs Bleijenberg, proponent, Mechelen-Noord)

¹ Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, kwam Maria uit Magdala bij het graf. Ze zag dat de steen van de opening van het graf was weggehaald. ² Ze liep snel terug naar Simon Petrus en de andere leerling, van wie Jezus veel hield, en zei: 'Ze hebben de Heer uit het graf weggehaald en we weten niet waar ze hem nu neergelegd hebben.' ³ Petrus en de andere leerling gingen op weg naar het graf. ⁴ Ze liepen beiden snel, maar de andere leerling rende vooruit, sneller dan Petrus, en kwam als eerste bij het graf. ⁵ Hij boog zich voorover en zag de linnen doeken liggen, maar hij ging niet naar binnen. ⁶ Even later kwam Simon Petrus en hij ging het graf wel in. Ook hij zag de linnen doeken, ⁷ en hij zag dat de doek die Jezus' gezicht bedekt had niet bij de andere doeken lag, maar apart opgerold op een andere plek. ⁸ Toen ging ook de andere leerling, die het eerst bij het graf gekomen was, het graf in. Hij zag het en geloofde. ⁹ Want ze hadden uit de Schrift nog niet begrepen dat hij uit de dood moest opstaan. ¹⁰ De leerlingen gingen terug naar huis.

¹¹ Maria stond nog bij het graf en huilde. Huilend boog ze zich naar het graf, ¹² en daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten, een bij het hoofdeind en een bij het voeteneind van de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen. ¹³ 'Waarom huil je?' vroegen ze haar. Ze zei: 'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze hem hebben neergelegd.' ¹⁴ Na deze woorden keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was. ¹⁵ 'Waarom huil je?' vroeg Jezus. 'Wie zoek je?' Maria dacht dat het de tuinman was en zei: 'Als u hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u hem hebt neergelegd, dan kan ik hem meenemen.' ¹⁶ Jezus zei tegen haar: 'Maria!' Ze draaide zich om en zei: 'Rabboeni!' (Dat betekent 'meester'.) ¹⁷ 'Houd me niet vast,' zei Jezus. 'Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader. Ga naar mijn broeders en zusters en zeg tegen hen dat ik opstijg naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is.' ¹⁸ Maria uit Magdala ging naar de leerlingen en zei tegen hen: 'Ik heb de Heer gezien!' En ze vertelde alles wat hij tegen haar gezegd had.

Lied: Licht dat ons aanstoot (NLB 601)

1. Licht dat ons aanstoot in de morgen
voortijdig licht waarin wij staan.
Koud, één voor één, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn,
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

3. Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad bekijft.

2. Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij,
kijk uit mijn ogen of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 04/04

Meditatie (Heleen Ransijn, Vilvoorde)

Geliefde mensen van God,

Zoals Frank al zei bij de inleiding op deze viering: dat hadden we toch vorig jaar niet verwacht, dat we nu al voor het tweede jaar op rij niet samen kunnen komen met Pasen. Juist op deze dag, het grootste feest van ons christelijk geloof, doet dat nog extra pijn. En tóch – als er twee woorden bij Pasen horen, zijn het die twee wel – en tóch vieren we ook dit jaar weer Pasen. Desnoods tegen de klippen op. Want Pasen is bij uitstek het feest van de hoop, van die hoop die vooral in deze rare tijden leven geeft.

Op deze Paasmorgen grijp ik graag even terug op wat ik schreef in het voorwoord van het Vilvoordse kerkblad 'De Ring' van deze maand. Pasen, schreef ik daarin, wordt getekend door de verbijstering over de onbegrijpelijke wonderen waartoe God in staat is. Na de verbijstering op Goede Vrijdag over de onbegrijpelijke wandaden waartoe mensen in staat zijn. Ik houd niet van historiseren, van dat zoeken naar “wat is er écht gebeurd?” De verhalen van de evangeliën en van het Oude Testament zijn mij voldoende in al hun schoonheid en hun onuitputtelijke rijkdom aan betekenis. Maar toch voel ik me bij het Paasmysterie gedrongen om achter de verhalen te gaan. Omdat de Opstanding zó centraal staat in onze christelijke traditie en tegelijk zo ongrijpbaar is. Alle vier de evangeliën vertellen erover. En alle vier op een verschillende manier.

Als ik probeer om daar achter te gaan, weet ik eigenlijk maar twee dingen. Bij de arrestatie van Jezus, zo vertellen alle vier de evangeliën ook, werd hij in de steek gelaten door die twaalf leerlingen die hij zelf speciaal uitgekozen had. Vanuit menselijk oogpunt gezien volstrekt voorstelbaar. Ze hadden zo gehoopt, en hun hoop werd volkomen de bodem ingeslagen. Maar nu komt het tweede, en dat is wonderlijk: zeven weken later komen diezelfde leerlingen opeens in de openbaarheid en spreken zich vierkant uit over dood en opstanding van diezelfde Jezus, die ze eerder in de steek hadden gelaten. En er komt een beweging op gang van mensen die dood en opstanding van Jezus Christus verkondigen, en die beweging breidt zich uit als een olievlek. Kennelijk is er iets gebeurd tussen de dood van Jezus en het moment dat zijn leerlingen opeens in de openbaarheid treden. De vier verhalen uit de vier evangeliën proberen er elk op hun eigen manier chocola van te maken, maar ik kan die verhalen hier alleen maar zien als pogingen om uit te spreken wat onuitspreekbaar en onbegrijpelijk is. Op de vraag wat daar nu gebeurd is, vroeg in de morgen, op die eerste dag der week na de kruisdood van Jezus; op die vraag kan ik alleen maar antwoorden: dat weet God alleen. En niet als bij-wijze-van-spreken, maar heel letterlijk: dat weet God alleen.

Vanmorgen heeft de versie van het Opstandingsverhaal geklonken zoals we die vinden in het evangelie van Johannes. Het is een verhaal dat absurde trekken heeft en tegelijk is het ook een ontroerend verhaal. Het absurde zit 'm in een soort wedloop naar het graf van Petrus en 'de leerling van wie Jezus hield'. Het ontroerende zit 'm in de zo menselijke gevoelens van de andere hoofdpersoon in het verhaal: Maria Magdalena. De leerlingen houden zich nog verborgen. Geschokt en bang na de kruisdood van Jezus, en wat er nu toch met hen zal gebeuren, de leerlingen van een veroordeelde Messias. Maria Magdalena laat zich echter niet afschrikken. Zij komt, als eerste van allen, 's morgens in alle vroegte bij het graf. Ze ziet dat de steen is weggerold. Haar eerste reactie is ontzetting: er is grafschennis gepleegd! Ze hebben het lijk van Jezus weggehaald! En nadat de twee leerlingen alweer vertrokken zijn, ook niet begrijpend wat er aan de hand is, blijft zij bij het graf treuren. Zelfs het wonder van die twee engelen kan haar niet uit haar verdriet halen. En dan ziet zij Jezus staan, zonder hem te herkennen. Ze denkt dat het de tuinman is, zo vertelt het verhaal ons. De grote schilder Rembrandt heeft dit tafereel bijna vierhonderd jaar geleden getekend, met Jezus inderdaad als een ruige bonk, een echte arbeider.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 04/04

Zoals hij waarschijnlijk tijdens zijn leven ook was. Hij was tenslotte een timmerman. Maar zo'n verschijning is toch niet wat je verwacht van iemand die zojuist de dood heeft overwonnen. Dus misschien is het wel niet zo gek dat Maria hem niet eens herkent.

Het graf is leeg; de engelen zijn daar; Jezus is er zelf ook. Alle tekenen van de Opstanding zijn daar, maar Maria herkent ze niet in haar grote verdriet. De omslag in het verhaal komt als Jezus haar bij haar naam noemt. Iemand bij de naam noemen: dat betekent herkenning en erkenning. Dan gaan Maria's ogen open: zij herkent hem als de geliefde rabbi. En meteen zegt Jezus, haastig lijkt het wel: houd mij niet vast! Jezus maakt Maria direct duidelijk dat er iets veranderd is. Ja, hij is uit de doden opgestaan. Maar dat betekent niet dat het oude leven gewoon maar doorgaat. En dat blijkt ook uit wat Jezus daarna zegt: ik ga op naar mijn Vader, die ook jullie Vader is. Tot dusver ging het steeds in het Johannes-evangelie over de verhouding tussen Jezus en God, als Jezus het over 'de Vader' had. Nu gaat het ook over de verhouding tussen God en de leerlingen. En Maria wordt door Jezus uitgezonden om dat nieuws te verkondigen aan de broeders en zusters, de gemeenschap van leerlingen van Jezus. Zo wordt Maria Magdalena de eerste getuige van de Opstanding. De apostel der apostelen, zoals een oude wijsheid over haar zegt.

Tot zover Johannes, in zijn geheel eigen versie van het Opstandingsverhaal. De andere drie evangelisten doen het weer ieder op hún geheel eigen manier. Omdat niemand weet wat er nou precies gebeurd is op die eerst Paasmorgen, bij dat lege graf in de hof. Ook ik kan die vraag niet beantwoorden. Maar de Opstanding staat daar, stralend, niet te begrijpen en niet te ontkennen. De enige vraag die ik kan beantwoorden, is wat die Opstanding nu voor mij betekent. En daar kan ik wel een paar dingen over zeggen, zij het zoekend en tastend, en nog steeds ondersteboven van dat ongrijpbare wonder. De Opstanding, het Paasmysterie, kan niet los gezien worden van het lijdensverhaal van Goede Vrijdag. En dat kwam weer direct voort uit het leven van Jezus, uit zijn staan-in-de-wereld. Zijn inzet voor een betere wereld, waarin het leven juist voor de meest kwetsbare mensen de moeite waard zou zijn. Pasen is voor mij de garantie, dat onze hoop op die betere wereld, waarin brood en liefde is genoeg voor allen, uiteindelijk niet beschaamd zal worden. Dat ook onze eigen inzet voor zo'n betere wereld – hoe aarzelend en haperend die inzet ook is – dat die uiteindelijk niet tevergeefs zal zijn. Het is de garantie, door God zelf op wonderbaarlijke wijze gegeven, dat navolging van Jezus Christus de weg van het leven is, sterker dan de dood. Navolgers van Christus zijn bij uitstek mensen van "en tóch!". Mensen van hoop. Van hoop die leven geeft, zelfs of juist in Corona-tijden. En de Opstanding is de garantie dat die hoop niet op luchtkastelen gebouwd is, maar dat ze reëel is, dat wij erop kunnen bouwen. Zoals de Duitse theologe en dichtster Dorothee Sölle meer dan veertig jaar geleden schreef: "Wij hebben de langste adem... Bij ons is al eens iemand opgestaan uit de doden." Dat dus. Daarom heeft het zin om te leven vanuit hoop op die betere wereld, en iedere dag weer koppig en vreugdevol de schouders eronder te zetten opdat ze er ooit komt. Omdat we de garantie hebben van God, in hoogsteigen Persoon, dát ze er ooit komt. Want bij ons is al eens iemand opgestaan uit de doden.

Christus is opgestaan. Hij is waarlijk opgestaan.
Godlof!

Orgelspel: JS Bach, koraal "Heut' triumphieret Gottes Sohn" (BWV 630)
door Michael Vervaeke (Mechelen-Zuid)

Voorbeden (ds Ernst Veen, Leuven)

Trouwe God, God van liefde en van levenden,
Dank voor Uw Blijde Boodschap dat gij de wereld verheft
uit de teloorgang van het kwaad en de dood.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 04/04

Dank dat Gij ons de hoop en het vertrouwen schenkt
Dat het zwarte gat van alle dood en onheil in deze wereld
Het zal afleggen tegen Uw universum van licht,
Uw mare van liefde en leven voor allen.

Dank ook voor alle tekenen van ‘opstanding’ in deze wereld,
Alle tekenen van Uw Koninkrijk
voor naastenliefde en barmhartigheid
voor vriendschap en onderlinge zorgzaamheid
voor alle goede wil en alle inzet voor vrede en levensgeluk.

Dank dat Gij de wereld op weg hebt gezet naar een nieuwe toekomst
naar het Beloofde Paasland van het door U bedoelde leven

Toch gaan velen in deze wereld door donkere dalen
En sterven mensen duizenden doden.

Daarom bidden wij U:
Voor ieder die leeft in het donker.
Voor al de gebogenen en gebukten van deze aarde.
Mensen zonder mensen, zonder middelen, zonder huis of zonder land.
Voor allen die op de vlucht zijn, verjaagd of weggevoerd.
Groten en kleinen die in oorlogen gestort zijn.
Die worden gekruisigt, omgebracht, verkracht, gemarteld.
Die overgeleverd zijn aan dictaturen, maar verlangen naar vrijheid.
En voor allen getroffen door de corona-pandemie
of door kwalen anderszins waarvan de behandeling moet worden uitgesteld.
voor ieder in rouw om wie wegviel uit hun midden.

Onze dagen zijn als het gras, schrijft de psalmist
Als een bloem die bloeit op het veld
die verdwijnt als de wind daarover is gegaan.
Vergankelijk zijn we, als de bloemen
En de Prediker schrijft
Dat alles en iedereen verdwijnt in de vergetelheid
Maar tevens dat Gij, o God, wat voorbij is weer terughaalt.
En ook het Paas-evangelie vertelt over Uw overwinning van de dood.

Leer ons zo nooit de moed te verliezen
het vertrouwen dat wij voor altijd in Uw liefde geborgen zijn
dat wij allen, als stervelingen
toch, als uw opstandelingen,
voor eeuwig een naam dragen
waarmee gij ons roept en uittilt uit dood en duisternis,
zoals Gij destijds ook Maria, staande naast uw lege graf, bij name riep.

Schenk ons zo in de komende Paastijd
een nieuwe vaste geest in het vertrouwen
dat Gij ons leven draagt en bewaart, van nu aan tot in eeuwigheid.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 04/04

Dan leggen wij U nu in stilte voor
Al wat en al wie ons ter harte gaat...

Hoor ons, o God, Gij die weet dat wij dikwijls geen woorden vinden
En die ons daarom leerde bidden:

Onze Vader die in de hemelen zijt
Uw Naam worde geheiligd
Uw Koninkrijk kome
Uw wil geschiede gelijk in de hemel zoals ook op de aarde
geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren
en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze
want van U is het Koninkrijk
en de kracht, en de heerlijkheid
tot in eeuwigheid
Amen.

Lied: De steppe zal bloeien (NLB 608)

1. De steppe zal bloeien.

De steppe zal lachen en juichen.

De rotsen die staan vanaf de dagen der schepping
staan vol water, maar dicht.

De rotsen gaan open.

Het water zal stromen,

Het water zal tintelen, stralen,

Dorstigen komen en drinken.

De steppe zal drinken.

De steppe zal bloeien.

De steppe zal lachen en juichen.

2. De ballingen keren.

Zij keren met blinkende schoven.

Die gingen in rouw tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed.

Die keren in stoeten.

Als beken vol water,

Als beken vol toesnellend water,

Schietend omlaag van de bergen.

Als lachen en juichen.

Die zaaiden in tranen,

Die keren met lachen en juichen.

3. De dode zal leven.

De dode zal horen: nu leven.

Ten einde gegaan en onder stenen bedolven:

Dode, dode, sta op,

Het licht van de morgen.

Een hand zal ons wenken,

Een stem zal ons roepen:

Ik open hemel en aarde en afgrond

En wij zullen horen.

En wij zullen opstaan

En lachen en juichen en leven.

Zegenbede (Frank Pouliart, Mechelen-Zuid)

Laat ons als vernieuwde Paasmensen de wereld ingaan en de blijde boodschap delen.

Wij mogen ons gesterkt weten door de Zegen van onze God.

De genade van de Heer Jezus Christus,

de liefde van God en de gemeenschap met de Heilige Geest

zij, en blijve, met ons allen. Amen.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 04/04

Slotlied: U zij de glorie (vert. JW Schulte Nordholt, GvL 532 /Zangbundel Joh. de Heer 45a)

1. U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immermeer.
Uit een blinkend stromen,
daald' een engel af,
heeft de steen genomen
van 't verwonnen graf.
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.

3. Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft,
die mij heeft genezen, die mij vrede geeft?
In Zijn godd'lijk wezen
is mijn glorie groot,
niets heb ik te vrezen
in leven en dood.
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immermeer.

2. Zie Hem verschijnen, Jezus, onze Heer,
Hij brengt al de zijnen, in zijn armen weer.
Weest dan volk des Heren, blijde en welgezind
en zegt telkenkere: 'Christus overwint'.
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immermeer.

